

ring i dag, og hvis ikke, kan jeg allerede nu annoncere, bliver vi nødt til at kalde forsvarsministeren i samråd, og dér håber jeg, at ministeren vil være villig til at komme meget hurtigt.

Med hensyn til selve undersøgelserne her ved jeg, at man i Italien har gjort det, at man nu tager initiativ til, at soldater og andre, der skal af sted, gennemgår en helbredsundersøgelse, når de tager af sted, for at konstatere, om de eventuelt har leukæmi eller andre sygdomme, og så bliver de undersøgt efterfølgende, når de kommer tilbage, så man kan se, om der er sket nogen udvikling på en eller anden måde.

Der vil jeg godt spørge forsvarsministeren: Er det noget, man vil tage initiativ til i Danmark, så vi fremover kan sikre, at soldater, der skal af sted, bliver undersøgt, når de tager af sted, og når de kommer tilbage?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil blot sige, at det ikke skal skorte på information, men jeg har ikke yderligere oplysninger. Jeg synes, at hr. Peter Skaarup hele tiden forsøger at dramatisere situationen.

Vi tager naturligvis også det behørlige hensyn til de folk, det gør tjeneste på Balkan, og jeg har fuld tillid til, at Forsvarets Sundhedstjeneste håndterer den sag lægefagligt helt korrekt, men vil da meget gerne ved anden lejlighed se frem til – med stor glæde oven i købet – samråd, som hr. Peter Skaarup eller andre måtte foranledige indkaldt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 25

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes i virkeligheden selv, at det mest underlige ved den her sag, er, at vi har kendt til problemerne siden Irakbombardementerne. Det vil sige, at vi har haft næsten 10 år at samle erfaringer i.

Når ministeren siger så sikkert, at der ikke ligger noget sikkert bevis – jeg anerkender, at der er uenighed om det – skyldes det så bl.a., at man ikke anerkender de irakiske tal om stigningen i leukæmi? Siger man på forhånd, at det er et terroristisk regimes forsøg på at lave propaganda, og derfor undersøger man ikke den type af påstande? Det er dér, vi har den længste bevisperiode og dermed formentlig det mest sikre bevis, og der er ingen tvivl om, hvad irakerne siger; de

siger, at de oplever en eksplosion i småbørnsdeligheden. Men man kan selvfølgelig sige, at det er Saddam Husseins kampagne imod alt og alle, og derfor ser vi helt væk fra den.

Er ministeren bekendt med, om det er undersøgt?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan jo altså kun referere til de videnskabelige og faglige informationer, der er tilgængelige for mig, og der er ikke nogen dokumentation for, og det er ej heller fremgået af de videnskabelige kongresser om disse her spørgsmål, der har været afholdt i årenes løb, at der skulle være nogen sammenhæng.

Så jeg synes nok, man må sige, som jeg tidligere har udtrykt det – også på baggrund af de konkrete tilfælde, der er konstateret – at der ikke er noget, der tyder på, at der skulle være nogen form for videnskabelig sammenhæng.

Imidlertid synes jeg, at den usikkerhed, der er opstået, og de presseforlydender, der har været fremme, er tilstrækkeligt til, at vi nu anmoder om at få den her sag undersøgt så godt som overhovedet muligt.

Hvad kan man gøre mere?

Villy Søvnald (SF):

Man er vel også nødt til at have de meget kritiske briller på, må jeg sige til forsvarsministeren.

Jeg vil godt vende tilbage til diskussionen om, hvem der skal foretage en sådan undersøgelse. Ministeren siger, at det skal NATO. Det kan jo formentlig ikke være, fordi ministeren ikke har tillid til FN's øverste repræsentant i Kosovo – det vil jeg da ikke håbe; det er hr. Hækkerup – og det vil vel være indlysende at bruge denne, for kunne man ikke forestille sig, at NATO havde en interesse i at dække over nogle tal?

Hvis det nu viser sig, at beriget uran har nogle konsekvenser, men samtidig er et yderst nyttigt våben set i forhold til at smadre kampvogne, kunne man så ikke forestille sig, at de militære organisationer ville have en begrænset lyst til at få al viden frem? Og er det ikke det forsigtighedsprincip, vi normalt argumenterer for, når vi siger, at det ikke er f.eks. plastindustrien, der skal argumentere for plastindustriens manglende konsekvens i miljøøager?

Kan ministeren overhovedet forstå den slutning, jeg søger, nemlig at NATO kan have en selvstændig interesse i at dække over oplysninger?